

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/10/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613010846
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7613010846.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci proti obžalovanému R. V. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/199/2013 zo dňa 22. 11. 2013 na neverejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 10. marca 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného vinným zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 23. apríla 2013 v Markušovciach, na ul. Železničnej č. 15, v rodinnom dome, bez povolenia prechovával strelnú zbraň pištoľ ČZ kalibru 9 mm, výrobného čísla 17257 so zásobníkom, 1 ks náboj značky Sellier a Belot kalibru 9 mm, 2 ks náboj značky Munička kalibru 9 mm a 23 ks vojenských pištoľových nábojov výrobcu bxn kalibru 9 mm Makarov, ktorá zbraň a strelivo podliehajú povŕovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive.

Súd mu za to uložil podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 39 ods. 1 Tr. zákona a § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona uložil mu aj ochranné opatrenie - zhabanie veci a to 1 ks strelnej zbrane pištoľ ČZ kaliber 9 mm, výrobné číslo 17257 a 1 ks zásobníka a podľa § 83 ods. 2 Tr. zákona rozhodol, že vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že neexistuje žiadny priamy, či nepriamy dôkaz, ktorý by preukazoval, že spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. V tejto súvislosti poukázal na to, že všetci svedkovia, ktorí ho mohli usvedčiť zo spáchania skutku využili svoje právo nevypovedať, čo mal súd hodnotiť v jeho prospech. Poprel, že by bol držiteľom zbrane, ktorá sa našla a dodal, že nemá záujem označiť skutočnú osobu, ktorej patrila, nakoľko by jej mohol privodiť trestné stíhanie. Potvrdil, že mal vedomosť o uskladnení zbrane, no s touto nenakladal a dokonca si myslel, že ani nejde o skutočný zbraň, na držbu ktorej je potrebné povolenie, nakoľko ide o model ešte z roku 1922 a navyše nefunkčný.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že ho spod obžaloby oslobodí v zmysle zásady in dubio pro reo.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd oprel svoj záver o uznaní viny obžalovaného o potvrdenie o zaistení vecí, o znalecký posudok Kriministického a expertízneho ústavu PZ v Košiciach, o znalecký posudok z odvetvia psychiatria, o zápisnicu o trestnom oznámení a o správu Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenie dokladov, na podklade ktorých skonštatoval, že obžalovaný po subjektívnej, aj po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného zločinu, pretože bez povolenia držal zbraň a strelivo. Oproti obžalobe upravil časový údaj, nakoľko nemal preukázané, že obžalovaný prechovával zbraň a strelivo od druhej polovice roku 2010 a tiež upravil aj počet nábojov značky Munička kalibru 9 mm na dva oproti jednému v obžalobe. Uviedol, že na základe výzvy policajta obžalovaný sám vydal zbraň a strelivo, preto je nepochybné, že o ich existencii mal vedomosť, mal ich vo svojej dispozícii a teda aj v držbe.

Krajský súd sa po dôkladnom preskúmaní predloženého spisového materiálu s napadnutým rozsudkom pre jeho predčasnosť nestotožnil pre podstatné chyby konania, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí alebo právo obhajoby a pre pochybnosti o správnosti skutkových zistení, na objasnenie ktorých bude potrebné opakovať dokazovanie, prípadne vykonať ďalšie dôkazy.

Z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že hlavným usvedčujúcim dôkazom bolo potvrdenie o zaistení vecí, z ktorého mal okresný súd preukázané, že u obžalovaného bola dňa 23. 4. 2013 zaistená pištoľ, jeden zásobník a náboje. Zaistené veci boli následne prevzaté vyšetrovateľom. Podkladom pre zaistenie zbrane bolo trestné oznámenie bývalej manželky obžalovaného.

Z potvrdenia o zaistení vecí na č.l. 16 spisu je zrejmé, že obžalovanému bola zaistená pištoľ, zásobník a náboje dňa 23. 4. 2013 podľa § 21 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.

Podľa § 21 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu vecí alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajt neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení vecí s presným opisom vecí, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie vecí môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Z obsahu spisu však nie je zrejmé, akým spôsobom došlo k zaisteniu vecí, pretože v ňom absentuje zápisnica o zaistení vecí.

Aj pokiaľ by sa táto zápisnica v spise nachádzala, postup policajtov podľa Zákona o policajnom zbore nebol správny, nakoľko v prípade konkrétneho podozrenia zo spáchania trestného činu mohli postupovať len podľa ustanovení Trestného poriadku.

Policajt je oprávnený odňať zbraň podľa § 22 ods. 1 Zákona o policajnom zbore len vtedy, ak sa chce bezprostredne presvedčiť, či osoba, proti ktorej vykonáva služobný zákrok, nemá pri sebe zbraň, ktorá by mohla ohroziť jeho život a zdravie a nie aj vtedy, ak už má o jej existencii vopred podozrenie (na základe oznámenia bývalej manželky). V takom prípade je povinný postupovať podľa Trestného poriadku, v súlade s § 89 Tr. por. vyzvať podozrivého na vydanie vecí a riadne ho v tejto súvislosti poučiť a nie ustanovenia Trestného poriadku obchádzať prostredníctvom ustanovenia § 21 a 22 Zákona o policajnom zbore.

Podľa § 89 ods. 1 Tr. por. kto má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie, je povinný ju na vyzvanie predložiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu; ak ju treba na účely trestného konania zaistiť, je povinný vec na vyzvanie týmto orgánom vydať. Pri vyzvaní ho treba upozorniť na to, že ak nevyhovie výzve, môže mu byť vec odňatá, ako aj na iné následky nevyhovenia.

Súčasne ho treba poučiť, že v prípade, ak by vydaním veci spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, svojmu príbuznému v priamom rade, svojmu súrodencovi, osvojiteľovi, osvojencovi, manželovi alebo druhovi alebo iným osobám v rodinnom alebo obdobnom pomere, ktorých ujmu by právom pociťoval ako vlastnú ujmu, nie je povinný takúto vec dobrovoľne vydať, môže jej vydanie odoprieť a využiť svoje právo mlčanlivosti, pričom k dobrovoľnému vydaniu veci nesmie byť nijakým spôsobom nútený.

Dôkaz, ktorý bol zaistený podľa Zákona o policajnom zbore možno v trestnom konaní použiť len vtedy, ak bol získaný zákonným spôsobom a spôsob jeho získania nesmie odporovať alebo obchádzať príslušné ustanovenia Trestného poriadku.

Aj v prípade, ak bol dôkaz získaný v súlade so Zákonom o policajnom zbore, neznamená to jeho automatickú použiteľnosť v trestnom konaní, nakoľko je potrebné zisťovať, či dôkaz nemal byť získaný podľa ustanovení Trestného poriadku, čo v tomto prípade práve mal byť. Trestný poriadok je totiž v pomere špeciality k Zákonu o policajnom zbore a to pokiaľ ide o konkrétne podozrenia zo spáchania trestného činu, ktoré sú spojené so zásahmi do základných práv a slobôd fyzických osôb.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V posudzovanej veci postup policajtov pri zaistení zbrane, streliva a zásobníka podľa Zákona o policajnom zbore už v prípade konkrétneho podozrenia z páchania trestného činu, je poznačený nezákonnosťou spôsobujúcou absolútnu neúčinnosť získaných dôkazov, v dôsledku čoho ich nie je možné použiť v trestnom konaní a už vôbec nimi nie je možné odôvodňovať záver o vine obžalovaného. Pokiaľ tak okresný súd spravil, dopustil sa podstatnej chyby konania, čím porušil ustanovenia zabezpečujúce právo obhajoby, v dôsledku čoho vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení, na ktorých objasnenie bude potrebné zopakovať dokazovanie alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.